219

Sed tercio modo cogit solum fidem recipientes · postq̄ enī homo in baptis
mo fidem xp̄ianaȝ recipit ⁊ ibi dyabolo ⁊ pompis eius vniu̇salit̄ renunciat
extunc cogendus ē p̄ eccliaȝ dictam p̄missionē obſuare ⁊ fidē p̄missā nō vi
olare Si enī leges humane vt dicit aug̃ · cogunt vt p̄missa hominū adiui
cē facta integralit̄ seruent̄ · multo magis cogendi sūt homines vt p̄missi
onē factā deo nō corrūpāt · necessitate ergo finis ꝯsecucōis articuli cogūt
omnes · necessitate vero coactionis cogūt nullos · ſꝫ nc̄citate obſuacōis co-
gunt solū baptisatos ¶ Ad primū ergo est dicēdū q̄ in assensu p̄ncipioꝝ
scientie humanit⁹ inuente est coactio ꝓpter euidētiaȝ speculacōis · q̄ in eis
intellect⁹ euidēter ꝯclusionē intuet̄ ⁊ speculat̄ Sȝ in articulis non potest
esse coactio ꝓpt̄ euidēciā speculationis cū talia sint sup̄ intellectū · Est aūt
ibi coactio volūtātis adhesionis q̄ volūtas q̄ libere credit cogit ⁊ captiuat
intellectū · ſm quem modum dicit ap̄ls ij · chor̄ · x · Cogentes ⁊ captiuantes
ōnē intellectum i obseq̄ū xp̄i · vn̄ q̄uis ista sint istis veriora nō tn̄ sūt hu
mane cognitioni euidētiora ¶ Ad secundum est dicendum q̄ articul⁹ ar-
tat artitudine finis consecutionis q̄ alit̄ finis ꝯsequi nō p̄t sine fide in ar
ticulis explicata vt dictū est · sed nō artat artitudine agētis coactionis cū
ipsa voluntas libere adhereat hijs que sunt fidei · ¶ Ad terciū est dicēdū
q̄ illa coactio intelligitur q̄tum ad obſuationē articuloꝝ respectu illoꝝ
qui iam fidē libere recepērūt qui postmodū p̄ ecclesiam cogunt̄ fidē p̄missaȝ
integrā seruare

¶ Questio · Sexagesima · de dispensacōe legum ⁊ canonū sanctorū ·

Ulterius vidēdum est de dispēsatione legum ⁊ canonū sanctoꝝ Cir
ca quod querūtur octo Primo Vtrū p̄p̄ possit dispensare in lege
nature Secūdo Vtrū p̄p̄ possit dispensare in lege mosayca Ter
cio Vtrū p̄p̄ possit dispensaē in lege euāgelica · Quarto Vtrū p̄p̄ possit dis
pēsare in omni lege humana Quito Vtrū p̄p̄ possit dispēsare in ep̄lis pau
li Sexto Vtrū p̄p̄ possit dispēsaē i dictis doctorū qui approbati sūt per ec
clesiaȝ Sep̄io Vtrū p̄p̄ possit dispensare in canone p̄decessorū pontificuȝ
Octauo Vtrū p̄p̄ possit dispensare in canone consilioꝝ sanctoꝝ patrū

Ad primū g° sic p̄ceditur Videtur enī q̄ p̄p̄ possit dispēsaē in lege na
ture Dicit enim iurisconsultus Ius naturale est quod ōnia anima
lia docuit ⁊ q̄d ē ꝯūe oibꝫ q̄ sūt in mari ⁊ in t̄ra vt hoim ꝯis possessio maris ⁊
feīe ꝯiūctio quā nos mr̄imoniū appella⁹ Planū ē āt q̄ oibꝫ istis p̄p̄ dispen
sat Cadit ergo dispēsatio i lege nature · ¶ P̄ ōne corruptibile ⁊ mutabile ē
dispēsabile Sȝ lex nat̄e corruptibilis ē ⁊ mutabilis Corrupta ei erāt lex
nat̄e i ill̄ de q̄bꝫ ap̄ls dicit ad rō · i · feīe eoꝝ mutauer̄t nat̄alē vsū i eū vsū
qui est ꝯtra naturā ¶ P̄ omne corrigibile est dispēsabile Sȝ lex nature
est corrigibilis · Dicit enim glo · super illo v̄bo Eccliastici · x vij · addidit eis

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-587/0437
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG